

Bruksela, 19 marca 2024 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0195(COD)

7629/24
ADD 1

CODEC 776
ENV 284
CLIMA 110
FORETS 84
AGRI 207
POLMAR 9

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Projekt ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych i zmiany rozporządzenia (UE) 2022/869 (pierwsze czytanie) – Przyjęcie aktu ustawodawczego = Oświadczenia

Oświadczenie Estonii

Estonia zdecydowanie popiera prawo o odbudowie zasobów przyrodniczych. Uważamy, że prawo to będzie jednym z najważniejszych narzędzi służących powstrzymaniu i odwracaniu niebezpiecznej utraty bioróżnorodności w Europie oraz zachowaniu zdrowego, odpornego i bezpiecznego środowiska dla nas i dla naszych dzieci. Różnorodna biologicznie przyroda jest naszym najpotężniejszym sojusznikiem w walce ze zmianą klimatu i w dostosowywaniu się do jej skutków. Zrównoważony charakter produkcji żywności, leśnictwo, świadczenie niezbędnych usług ekosystemowych – wszystkie one są zależne od przyrody i bioróżnorodności. Ponadto mamy obowiązki nie tylko względem naszych własnych obywateli i przyszłych pokoleń, lecz także względem społeczności światowej. Rozporządzenie pozwala zachować delikatną równowagę między niezbędnymi środkami, które są odpowiedzią na pilne i rzeczywiste potrzeby środowiska naturalnego, a jednocześnie uwzględnia wysiłki i zróżnicowane uwarunkowania w państwach członkowskich oraz zapewnia niezbędną elastyczność pozwalającą je uwzględnić.

Oświadczenie Niderlandów

Rząd Niderlandów chciałby ponownie podkreślić znaczenie rozporządzenia o odbudowie zasobów przyrodniczych i popiera jego nadrzędną ambicję. Chcielibyśmy podziękować prezydencjom: francuskiej, szwedzkiej, hiszpańskiej i belgijskiej, a także Komisji i Parlamentowi Europejskiemu za konstruktywne podejście do zakończenia prac nad rozporządzeniem. Chcielibyśmy wyrazić uznanie dla wszystkich unijnych partnerów, którzy poważnie potraktowali obawy Niderlandów i próbowali znaleźć rozwiązania w celu przezwyciężenia tych wyzwań w trakcie negocjacji.

Niderlandzki parlament przyjął jednak zdecydowaną większością uchwałę, w której domaga się, by rząd zagłosował przeciwko rozporządzeniu o odbudowie zasobów przyrodniczych z uwagi na znaczne wyzwanie, jakie stanowi realizacja obecnych i przyszłych celów w zakresie odbudowy zasobów przyrodniczych w kontekście wysokiej gęstości zaludnienia i dużej presji na użytkowanie gruntów powodowanej przez rozbieżne interesy gospodarcze, społeczne i środowiskowe, oraz z uwagi na powiązane ryzyko konsekwencji prawnych i politycznych. Wiążące cele na 2040 r. i 2050 r. określone w rozporządzeniu nasilają trudności z realizacją. Z tego względu rząd Niderlandów zgłasza przeciwko rozporządzeniu.

Gdy rozporządzenie zostanie oficjalnie przyjęte i wejdzie w życie, Niderlandy są zdecydowane pomyślnie wdrożyć rozporządzenie. Będziemy dążyć do takiego wdrożenia rozporządzenia, by maksymalnie ograniczyć obciążenia administracyjne i wymogi prawne dla projektów istotnych ze społecznego punktu widzenia i będziemy poszukiwać sposobów wielofunkcyjnego użytkowania gruntów i zasobów, zgodnie z przepisami rozporządzenia. Niderlandy mają nadzieję na utrzymanie stałego dialogu z Komisją i państwami członkowskimi, tak by rozporządzenie mogło przyczynić się do odbudowy ekosystemów z korzyścią dla ludzi, klimatu i planety.

Oświadczenie Komisji

UE i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. („konwencja z Aarhus”).

Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby członkowie zainteresowanej społeczności, którzy zgodnie z prawem krajowym mają wystarczający interes lub powołują się na naruszenie uprawnień, mieli dostęp do procedury odwoławczej – przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem powołanym z mocy ustawy – w celu kwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności krajowych planów odbudowy i wszelkiego zaniechania działania ze strony właściwych organów, niezależnie od roli, jaką członkowie zainteresowanej społeczności odegrali w procesie przygotowywania i ustanawiania takich krajowych planów odbudowy. Jest to zgodne z odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącym dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz z pełnym poszanowaniem zobowiązań podjętych przez państwa członkowskie jako strony konwencji z Aarhus¹.

¹ Zob. również komunikat „Poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w UE i jej państwach członkowskich” (dok. 11854/20 – COM(2020) 0643).